

नारदवाक्ये स्पष्टमेव मध्यमत्वम् अतो विवाहपटले गगर्गः
 “पुत्रोपेता तु कार्तिके धनधान्यसुतोपेता सौम्ये भर्तृपरा-
 यणा” इत्युक्तवान् तदपि धनुःसंक्रान्तिव्यतिरिक्तविषयं दृ-
 ष्यम् । हरिशयनात्प्रागावाटतृतीयांश्च मध्यमः हरि-
 स्वापान्तर्गताः आषाढश्रावणभाद्रपदाश्विनकार्तिका पौ-
 षशैते निषिद्धाः । धनुषि पौषस्त्वत्यन्तं निषिद्धः । ‘माने
 धनुषि सिंहे च स्थिते सप्रतुरङ्गमे । चौरमन्त्रं न कुर्वीत
 विवाहं गृहकर्म चेति’ गार्ग्याक्तेः । अन्नमन्नप्राशनं वि-
 हितकालातिक्रान्तम्, चौरं चोलञ्च स्वतन्त्रम् ‘यत्तूपन-
 यनाङ्गं चौरं तस्य न निषेधः’ चैत्रे मीनगते रखाविति”
 विहितोपनयनस्य विषयालाभात् । अयोत्तराङ्गं व्याख्या-
 यते । अलीति । अलिन्दगाजाः प्राग्वाख्याताः । एत-
 द्वाश्रयगते सूर्ये सति कार्तिके कपौषमधुष्वपि करपीडनं भवति
 यथा षष्ठिके कार्तिकः मकरे पौषः मेषे चैत्रोऽपीत्यर्थः
 इदं तु सौरमासपट्टिकानां मतम् । अतएवाधुनोक्तचू-
 डारतस्यावाक्ये “केयाहुः करपीडनं” मित्युक्तिः । श्रीधरो-
 ऽपि । “पौषे च कुर्यान्मकरस्थितेऽर्के चैत्रे भवेन्मेषगतो
 यदा स्यात् । प्रशस्तमाषाढकृतं विवाहं वदन्ति गगर्गं मि-
 शुनस्थितेऽर्के इति तदेतत्प्रागभिहितन्यायादुपेक्ष्यम् अथवा
 केशवमतान्नीकारेण मध्यमत्वमङ्गीकृत्य कालान्तरानपेक्ष्य-
 वक्ष्यदेयकन्याविषयम्” । पी० धा० । प्रमिता० तु देशभेदात्
 मासभेदस्य ग्राह्यतोक्ता ‘तपतीकृष्णयोर्मध्ये चान्द्रोमासः
 प्रशस्यते । अन्येषु सर्वदेशेषु सौरो व्रतविवाहयोः । विव्या-
 द्देर्दक्षिणे भागे चान्द्रोमासः प्रशस्यते । उदग्भागे तु
 विव्यास्य सौरमानं विधीयते । अन्येषु सर्वदेशेषु मिश्रमानं
 प्रकल्पयेत्” । मासभेदे फलभेदमाह ज्यो० त० भुजङ्गलः
 “आषाढे धनधान्यभोगरहिता नष्टराजाः श्रावणे वेश्या भा-
 द्रपदे इषे च मरणं रोगान्विता कार्तिके । पौषे प्रेतवती
 वियोगवज्जला चैत्रे मदेनादिनो” निर्य० सि० व्यासः ।
 “माषफाल्गुनवैशाखे यद्युद्धा-मार्गशीर्षके । ज्येष्ठे वषाढ-
 मासे वासुभगा वित्तसंयुता । श्रावणे वापि पौषे वा कन्या
 भाद्रपदे तथा चैत्रान्धयुक्कार्तिकेषु याति वैधव्यतां लघु”
 अलाषाढस्य शुभता दशदिनात् प्राक्, तदुत्तरमशुभत्वम् अत्र
 प्रतिषेधः प्रागुक्तः । अत्र जन्ममासादिनिषेधः
 “आद्यर्भस्तकन्ययोर्द्वयोर्जन्ममासमतिथौ करग्रहः । नोचि-
 तोऽयं विवर्धः प्रशस्यते चेद्द्वितीयजन्मोः सुतप्रदः” सु० चि०
 “यस्मिन् चान्द्रे मासे जन्म स जन्ममासः । तन्मतिथिसारभ्य-
 त्रिंशत्तिथ्यात्मको मासो जन्ममासोवेत्युच्यते । इयमप्या-

द्यप्रकरणे “जन्मर्क्षमासमतिथयः” इति पद्याव्याख्यावसरे विविच्य
 व्याकृतमस्माभिः, यस्मिन्नक्षत्रे जन्म तज्जन्ममं यस्यां तिथौ
 जन्म सा जन्मतिथिः । समाहारद्वन्द्वः आगमयासनस्या
 नित्यत्वाच्चुसभावः । उपलक्षणत्वात्तन्मूर्च्छोऽपि । तत्रा-
 द्यर्भस्तकन्ययोर्द्वयोः करग्रहो विवाहो नोचितो निषिद्ध
 इत्यर्थः । यदाह वसिष्ठः । “स्वजन्ममासमतिथिष्वक्षणे
 वैनाशिकाद्याक्षणे चैवम् । नोद्वाहमात्माभ्युदयाभिकाङ्-
 क्षी नैवाद्यर्भद्वितये कदाचित्” । क्षणोऽमूर्च्छः नारदोऽपि
 “न जन्ममासे जन्मर्क्षे न जन्मदिवसेऽपि वा । आद्यर्भस्तक-
 स्याथ दुहितुर्वा करग्रहः” इति । जन्मदिवसे जन्मतिथौ ।
 आश्वयुक्तत्वेऽपवादो जगन्मोहने “जातं दिनं दूषयते वसिष्ठः
 पञ्चैव गर्गस्त्रिदिनं तथातिः । तज्जन्मपक्षं किल भागुरिष
 व्रते विवाहे गमने क्षुरे चेति” पी० धा० । ज्यो० त० तु “चाष्टौ
 च गर्गश्चतुर्विंशतिदशहम् । जन्माख्यमासं किल भागुरिष
 व्रते विवाहे क्षुरकर्णवेधे” तृतीयपादादि पाठः “अथेति द्विती-
 यं जन्मोपरनाद्यर्भयोश्चेद्वाहः तर्हि सुतप्रदो विवर्धः
 पण्डितैः प्रशस्यते । एतच्च तृतीयगर्भादावपि दृष्टव्यम् ।
 सर्वथाद्यर्भराहित्यं विवक्षितम् । केचित् “चेदनाद्यजन्मो-
 रिति” पठन्ति । यदाह च्यवनः “जन्मर्क्षे जन्ममासे वा
 तारायामथ जन्मनि । जन्मलग्ने भवेद्दूढा पुत्रादप्या पतिव-
 क्षमेति” । चण्डेश्वरः “जन्ममासे तु पुत्रादप्या धनादप्या
 जन्मभोदये । जन्मलग्ने भवेद्दूढा दृष्ट्वा सन्ततिस्तौखभागिति”
 एतज्ज्ञानाद्यर्भविषयम् । “आद्यर्भस्तकान्निषेधाभिधानात्”
 पी० धा० । ज्यो० त० तु कन्याविषयमिदं न वरविषयम् ।
 “उद्वाहस्य कन्याया जन्ममासे प्रशस्यते” इति श्रीमतिवच-
 नात् इति समर्थितम् । अथ जैष्ठ्यादिमासे विवाहे विशेषः ।
 ‘ज्येष्ठद्वन्द्वं मध्यमं संप्रदिष्टं त्रिज्येष्ठञ्चैव युक्तं कदापि ।
 केचित्पूर्व्यं वज्रिगं प्रोक्ष्य चाहुर्नैवान्योन्यङ्गोऽवयोः स्यादि-
 वाहः” सु० चि० “पुत्रोज्येष्ठः कन्या च ज्येष्ठा मासोऽपि
 ज्येष्ठः इत्येतन्निज्येष्ठम् । इदं ज्येष्ठव्यस्युच्यते । तत् कदापि
 नैव युक्तं नैव प्रशस्तम् । ज्येष्ठे मासे ज्येष्ठवधूवरयोर्नैव
 विवाहः कार्य इत्यर्थः । यदात्येकतरज्येष्ठत्वं तदा ज्येष्ठमा-
 सोऽपि भवति । यदाह गुरुः “न ज्येष्ठे ज्येष्ठयोः कार्यं
 नृनार्योः पाणिपीडनम् । तयोरन्यतरे ज्येष्ठे ज्येष्ठमास्यपि
 कारयेत्” इति । एतज्ज्ञान्यतरज्येष्ठत्वं द्विविधं ज्येष्ठ-
 मासो ज्येष्ठोवरस्य, ज्येष्ठोमासः कन्या च ज्येष्ठा एतज्ज्येष्ठः-
 द्वन्द्वं मध्यमं संप्रदिष्टमगतिविषयकमित्यर्थः । एकोज्ये-
 ष्ठोऽन्यद्वयमज्येष्ठमुत्तममेव यदाह वराहः “द्वौ ज्येष्ठौ मध्य-